

Protokół

138. posiedzenia Komisji Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej, które odbyło się 20 listopada 2025 roku w formie wideokonferencji obsługiwanej przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii.

W posiedzeniu uczestniczyli członkowie Komisji: T. Brzezińska-Wójcik, A. Czerny, S. Gil, R. Huszcza, R. Janusiewicz, J. Kacprzak, S. Kacieszczenko, D. Kalisiewicz, A. Markowski, J. Ostrowski, J. Pietrow, J. Pietruszka, A. Reszke, E. Siemienieć-Gołaś, T. Wites, W. Włoskiewicz, E. Wolnicz-Pawłowska, M. Zych.

Obrady prowadził Maciej Zych, przewodniczący Komisji.

Wstępny porządek obrad obejmował:

1. Zagajenie.
2. Przyjęcie protokołu 137. posiedzenia Komisji z dnia 1 października 2025 roku.
3. Plan pracy Komisji na 2026 r.
4. Pozostałe sprawy bieżące.
5. Omówienie wstępnych założeń opracowania zasad stosowania nazw geograficznych świata w publikacjach.
6. Polskie egzonimy w „Wielkim słowniku ortograficznym PWN” – kontynuowanie omawiania różnic z wykazem Komisji.
7. Wolne wnioski.

Ad 1. Posiedzenie otworzył oraz przywitał członków Komisji Główny Geodeta Kraju Andrzej Żylis życząc owocnego posiedzenia.

Ad 2. Do protokołu 137. posiedzenia uwagi zgłosił A. Czerny. Zaproponował przeredagowanie niektórych sformułowań zawartych w punkcie dotyczącym omówienia zmian ortograficznych wprowadzonych przez Radę Języka Polskiego. Członkowie Komisji ustalili niewielką modyfikację trzech zdań. Ponadto A. Czerny zwrócił uwagę na zapis, w punkcie związanym z omawianiem nazw w słowniku ortograficznym PWN, odnoszący się do nazw *Naddniestrze* i *Zadniestrze*. Zauważył, że co prawda przez autorów niektórych publikacji i w Internecie *Zadniestrze* utożsamiane jest niepoprawnie z *Naddniestrzem*, jednak nazwa ta odnoszona jest także w kontekście historycznym do obszaru między Dniestrem a Karpatami, zaś w tym kontekście jej wymienienie w słowniku ma uzasadnienie. M. Zych poinformował, że w słowniku oba hasła nie mają ani wzajemnych odnośników, ani jakichkolwiek informacji określających, do jakich obiektów mają się odnosić te nazwy. Członkowie Komisji uznali, że można przyjąć, że podana w słowniku nazwa *Zadniestrze* dotyczy regionu historycznego, a nie współczesnego, w związku z tym Komisja nie musi zajmować stanowiska w sprawie poprawności tej nazwy i postanowiono uwagi o niej pominąć w protokole. Do protokołu zgłoszono także drobne korekty redakcyjne.

Protokół z wniesionymi wszystkimi zmianami i korektami został przyjęty jednogłośnie (18 głosów za).

Ad 3. Prezydium Komisji przedstawiło propozycję planu pracy KSNG na 2026 rok. Przedyskutowane zostały poszczególne punkty tego planu. Kwestią dyskusyjną było, w jakiej formie uwzględnić w planie pracy przygotowanie 3. wydania „Urzędowego wykazu pol-

skich nazw geograficznych świata”. M. Zych poinformował, że wykaz ten jest już opóźniony – trzecie wydanie powinno ukazać się w 2024 r., a Komisja wstrzymała je ze względu na prace związane z dodaniem odmiany egzonimów i przymiotników od nich, oryginalnych zapisów endonimów, obiektów nadrzędnych. Ze względu na znaczne rozszerzenie publikacji o te elementy dodatkowe, prace nad składem i korektą publikacji będą znacznie wydłużone – nazewnicza część publikacji będzie liczyła ponad 1000 stron, a korekta zapisów oryginalnych będzie bardzo czasochłonna. Dyskusyjna jest też kwestia zmian w ortografii nazw geograficznych – przy licznych zmianach wprowadzanych przez Radę Języka Polskiego nadal nie wiadomo, jakie zapisy będą ostatecznie obowiązywać, czy będzie konieczność wprowadzania jakiś zmian w wykazie z tego powodu. W związku z tym M. Zych zaproponował, aby prace nad wykazem podzielić na dwie części: w 2026 r. miałyby zostać wykonane prace związane ze składem części nazewnicznej publikacji, zaś w 2027 r. przygotowany byłby skrowidz nazw i wykonano by jego skład oraz opublikowano by całość wykazu. Członkowie Komisji poparli tę propozycję.

Przy okazji omawiania punktu dotyczącego opracowania zasad latynizacji dla kolejnych języków J. Kacprzak poinformowała, że w bieżącym roku były ogłaszane prace na opracowanie zasad dla kilku języków, jednak chętny znalazł się wyłącznie dla języka greckiego.

W planie pracy znalazły się też nowe punkty dotyczące omówienia i przyjęcia słownika polskich terminów dla poszczególnych rodzajów jednostek administracyjnych państw świata oraz opracowania wykazów obcojęzycznych form nazw ważniejszych obiektów geograficznych z obszaru Polski. Komisja przygotowała dotychczas taki wykaz w języku angielskim, zaś opracowanie wykazów w kolejnych językach było jednym z tematów kolejnych prac zaproponowanych na 128. posiedzeniu (6 grudnia 2023 roku) – Komisja wówczas uznała, że kolejne wykazy powinny być opracowywane dla języków urzędowych ONZ: francuskiego, hiszpańskiego, arabskiego i chińskiego (rosyjski będzie pominięty). Zwrócono uwagę, że mogą tu pojawić się, analogicznie jak przy opracowywaniu zasad latynizacji, problemy ze znalezieniem wykonawców tych prac. M. Zych przekazał, że w przypadku wykazu w języku arabskim chęć złożenia oferty na wykonanie pracy, jeśli będzie ogłoszone przez GUGiK zamówienie, zadeklarował B. Zagórski, zatem w przypadku przynajmniej tego języka nie powinno być problemu z brakiem zainteresowanych wykonawców.

Po omówieniu poszczególnych punktów i wprowadzeniu doń kilku drobnych zmian redakcyjnych, cały plan pracy przyjęto przy 18 głosach za, braku głosów przeciw i wstrzymujących się.

Ad 4. Rada Języka Polskiego przy Prezydium PAN w dniu 16 czerwca 2025 r. opublikowała komunikat dotyczący kolejnych zmian w nowych „Zasadach pisowni i interpunkcji polskiej”. Ta trzecia wersja „Zasad” wprowadzała istotną zmianę w zapisie nazw geograficznych – zmiana ta nie była konsultowana z Komisją, brak także informacji, by ją konsultowano z onomastami lub geografami. Ze względu na to, że wprowadzone zapisy doprowadziłyby do chaosu nazewniczego, Komisja na 137. posiedzeniu (1 października 2025 r.) postanowiła wysłać do Rady pismo w tej sprawie.

Pismo Komisji zostało uwzględnione i na stronie internetowej Rady Języka Polskiego opublikowany został kolejny komunikat, datowany na 7 listopada 2025 r. W komunikacie tym poinformowano, że „na podstawie decyzji z 27 października 2025 r. Rada postanowiła o wycofaniu zmiany dotyczącej wariantywnej pisowni wielowyrazowych nazw geograficz-

nych, w których drugi człon jest rzeczownikiem w mianowniku (np. *cieśnina Bosfor* lub *Cieśnina Bosfor*)”, a decyzja o wycofaniu tej zmiany ma być podyktowana troską o stabilność pisowni nazw geograficznych, zwłaszcza w obszarach podlegających standaryzacji urzędowej. Informację o tych zmianach przekazała także, pismem do Komisji, przewodnicząca Rady Języka Polskiego. W komunikacie Rada podkreśliła, że „w związku z wycofaniem zmiany pisowni wielowyrazowych nazw geograficznych regulują dotychczasowe zasady, zgodnie z którymi wyraz gatunkowy stojący przed nazwą w mianowniku pisany jest małą literą (np. *cieśnina Bosfor*).” Do komunikatu dołączone zostały odpowiednio zaktualizowane „Zasady pisowni i interpunkcji polskiej” (to już czwarta wersja tych zasad), a w nich zapis dotyczący nazw mianownikowych otrzymał następującą postać:

„Jeśli wyrazy: *cieśnina, góra, jaskinia, jezioro, kanał, morze, nizina, półwysep, przełęcz, przesmyk, przylądek, pustynia, wyspa, wyżyna, zatoka* itp. poprzedzają nazwę będącą rzeczownikiem w mianowniku, pisane są one małymi literami jako określenia gatunkowe niewchodzące w skład nazwy, np.
cieśnina Bosfor, góra Athos, góry Czin, jezioro Śniardwy, morze Bałtyk, półwysep Hel, przełęcz Brenner, przylądek Horn, pustynia Negew, wyspa Uznam, wyżyna Dekan, zatoka Athos.”

W nowej wersji „Zasad” nie powrócono do zapisu z wersji drugiej, wprowadzonej przez Zespół do spraw Reformy Ortografii RJP w wyniku korespondencji z KSNG, gdzie mowa była, że „wielką literą pisze się też wyrazy, które mają charakter określeń gatunkowych, a które są integralną częścią nazwy własnej”, wraz z takimi przykładami jak *Góra Tabor, Morze Marmara, Morze Timor, Wyżyna Kolorado, Zatoka Karpentaria*. Oznacza to powrót do bardzo nieprecyzyjnych zapisów obowiązujących przed reformą, gdzie nie wiadomo, czy termin „morze” jest wyrazem poprzedzającym nazwę w mianowniku (a więc powinien być zapis typu *morze Timor*), czy integralnym elementem wieloczłonowej nazwy geograficznej, a nie wyrazem poprzedzającym nazwę, który należy zapisywać wielką literą (czyli *Morze Timor*). Przy czym w odpowiedzi na pismo Komisji, przewodnicząca Rady Języka Polskiego zauważa między innymi, że Komisja stosując zapisy typu *Morze Fidzi* i *Zatoka Pohaj* postępowała „wbrew ogólnym przepisom ortograficznym nakazującym pisownię małą literą wyrazów gatunkowych przed nazwą w mianowniku (typu *morze Fidzi* czy *zatoka Pohaj*)”. To wskazywałoby, że w interpretacji przewodniczącej Rady poprawnym będzie jednak,brew ustaleniom Komisji, zapis typu *góra Tabor, morze Marmara, morze Timor, wyżyna Kolorado, zatoka Karpentaria*.

W czasie dyskusji zwrócono uwagę, że Rada Języka Polskiego wprowadza duże zamieszanie któryś raz z kolei modyfikując nowo przyjęte zasady ortografii. Ponadto nadal wprowadza zmiany w zapisie nazw geograficznych bez konsultacji z ekspertami od tych nazw. M. Zych podkreślił, że dotychczas przyjęte przez Komisję rozwiązanie o zapisie w nazwach mianownikowych wielką literą terminów rodzajowych będących integralną częścią nazwy zostało przyjęte w 2004 roku na podstawie opinii ówczesnej Komisji Ortograficzno-Onomastycznej RJP. To rozwiązanie zostało uwzględnione wprost w drugiej wersji „Zasad pisowni i interpunkcji polskiej” opracowanej po wymianie korespondencji między Komisją a Zespołem do spraw Reformy Ortografii RJP. Z niewiadomych przyczyn Rada teraz wycofała się z tego rozwiązania. Zauważył ponadto, że obecnie wprowadzony zapis jest bardzo nieprecyzyjny – mowa w nim o wyrazach poprzedzających nazwę, co można interpretować, że zapis ten dotyczy jedynie sytuacji, gdy termin rodzajowy nie jest integralną częścią nazwy geograficznej. Natomiast przypadki, gdy termin rodzajowy jest

integralną częścią nazwy własnej, jak w nazwach *Morze Marmara*, *Cieśnina Korfu*, nie są w ogóle w zasadach opisane.

A. Czerny zaproponował, żeby Komisja stosowała dotychczasowe rozwiązania – nazwy mianownikowe z terminem rodzajowym zapisanym wielką literą, wymienione w publikacjach Komisji, byłyby jedynymi wyjątkami od ogólnych zasad. Ponadto uznał, że warto także przejrzeć listę tych nazw i ewentualnie ją zaktualizować. Zaproponowane zostało także przygotowanie przez Komisję komunikatu w tej sprawie, zawierającego listę wybranych nazw tego typu. E. Siemienieć-Gołaś podkreśliła, że istotne jest tu również, czy termin rodzajowy wchodzi w skład endonimu. Natomiast W. Włoskiewicz zauważył, że ważne byłoby określenie, czym właściwie jest „integralny człon w nazwie geograficznej”. Dokładne zdefiniowanie tego określenia na potrzeby prac Komisji znacznie ułatwiłoby decydowanie, czy w nazwie danego obiektu geograficznego termin rodzajowy jest elementem „integralnym”, czy też jest elementem, który można opuścić, a wtedy jego zapis małą literą jest zasadny. Przy tej okazji podkreślił, że bardzo ważna jest ewaluacja źródeł, z których będzie się korzystać przy ustalaniu, czy dany termin rodzajowy jest częścią nazwy – tu nie należy zrównywać źródeł internetowych, sprawozdań z wyjazdów, czy blogów z publikacjami encyklopedycznymi lub poważnymi opracowaniami książkowymi.

Dyskutowano także zasadność kontynuowania korespondencji z Radą Języka Polskiego – czy przedstawić Radzie opinię dotyczącą nowych zapisów wraz z wnioskiem o przywrócenie zapisów ustalonych przez Zespół do spraw Reformy Ortografii (wersja druga „Zasad”), czy jednak uznać, że Komisja te niejednoznaczne zapisy zinterpretuje po swojemu, więc tu dalsze dyskusje z Radą są zbędne. Ostatecznie przegłosowano, aby kontynuować korespondencję z Radą zobowiązując przewodniczącego do przygotowania odpowiedniego pisma (16 głosów za, 0 przeciw, 2 wstrzymujące się).

M. Zych poinformował, że „Urzędowy wykaz nazw państw i terytoriów niesamodzielnych został już oddany do składu i obecnie jest po drugiej korekcie. Jednocześnie na prośbę Komisji A. Czerny przekazał na posiedzenie Zespołu Ortograficzno-Onomastycznego Rady Języka Polskiego kwestię przymiotnika od nazwy Zimbabwe i nazw mieszkańców tego kraju. Zespół przychylił się do propozycji Komisji, aby były dwie formy przymiotnika (tj. *zimbabweński*, *zimbabwejski*) oraz dwie formy nazwy obywateli (tj. *Zimbabweńczyk*, *Zimbabweńka*, *Zimbabweńczycy*; *Zimbabwejczyk*, *Zimbabwejka*, *Zimbabwejczycy*). Obie formy zostaną uwzględnione w bieżącym wykazie nazw państw.

Na 137. posiedzeniu, w trakcie omawiania nazw zawartych w „Wielkim słowniku ortograficznym PWN” Komisja pozostawiła do wyjaśnienia kwestię wymienioną w tym słowniku nazwy *Naddnieprze*. Dyskusyjne było, czy taki region jest obecnie wyróżniany w Ukrainie, a jeśli tak, to jaki jest jego zasięg i czy potrzebny jest dla niego egzonim.

W trakcie dyskusji zauważono, że taki region jest wyróżniany w kontekście historycznym, w dodatku rozchwiane jest jego nazewnictwo. Stosowanie nazwy tego regionu w kontekście współczesnym, zwłaszcza w języku polskim, nie ma mocnego potwierdzenia. Uznano w związku z tym, że nazwę tę należy rozpatrywać jako nazwę dawnego regionu, a skoro w tym kontekście nazwa ta jest stosowana, to zasadne jest jej wymienienie w słowniku ortograficznym – przy czym podkreślono, że Komisja nie zajmuje się standaryzacją tego typu nazw historycznych.

Dla miasta w Rosji, leżącego w obwodzie jarosławskim, przyjęty jest egzonim *Rostów*. Pod koniec 2024 r. rosyjska Duma przyjęła ustawę o zmianie nazwy tego miasta z Ростов на Ростов Великий, a ustawa i zmiana nazwy miasta weszły w życie w styczniu 2025 r. W związku ze zmianą nazwy rosyjskiej zaproponowana została zmiana zalecanego egzonimu na *Rostów Wielki* (szyk analogiczny, jak zastosowany w nazwach typu *Nowogród Wielki*, *Różan Wielki*, *Bułgar Wielki*, *Sławków Wielki*). Propozycja ta wywołała jednak dyskusję. Pojawiły się głosy, aby pozostawić formę *Rostów*, jako egzonim wariantowy, lub, aby w ogóle nie wprowadzać zmiany egzonimu (zmiana endonimu nie oznacza przymusu zmiany egzonimu). Z drugiej strony podnoszono, że zmiana ta nie jest kontrowersyjna i Komisja w analogicznych przypadkach zmieniała egzonimy. Ostatecznie za zmianą egzonimu *Rostów* na ***Rostów Wielki*** było 16 członków Komisji, jedna osoba była przeciw, a jedna wstrzymała się od głosu.

Do Komisji wpłynął wniosek o przyjęcie polskiej nazwy dla miejscowości w Ukrainie (obwód tarnopolski) noszącej współcześnie ukraińską nazwę Ренів. Miejscowość ta leży na terenach międzywojennej Polski, obecnie liczy około 1000 mieszkańców, a jej polska nazwa stosowana w „Słowniku geograficznym Królestwa Polskiego”, na międzywojennych mapach Wojskowego Instytutu Geograficznego i w wykazach nazw to ***Reniów***. Komisja postanowiła przyjąć ten egzonim (15 głosów za, 0 przeciw, 3 wstrzymujące się).

9 grudnia 2024 r. zostało opublikowane rozporządzenie zmieniające w niektórych punktach rozporządzenie w sprawie działalności Komisji (*Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 4 grudnia 2024 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu i zakresu działania Państwowej Rady Geodezyjnej i Kartograficznej i Komisji Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej oraz zasad wynagradzania ich członków*, które weszło w życie 24 grudnia 2024). Do nowych zapisów rozporządzenia powinien zostać dostosowany regulamin Komisji. Zgodnie z zapisami rozporządzenia „szczegółowy tryb pracy i organizację Rady oraz Komisji określają regulaminy ustalone odpowiednio przez Radę lub Komisję na wniosek przewodniczącego Rady lub Komisji i zatwierdzone przez Głównego Geodetę Kraju”. W związku z tym ustalono, że propozycje zmian regulaminu przygotuje prezydium Komisji.

Ad 5. W planie pracy na 2025 r. zamieszczony został punkt „Przyjęcie założeń publikacji dotyczącej zasad poprawnego stosowania nazw geograficznych świata”. Propozycję takich wstępnych założeń (konspekt publikacji) przygotował M. Zych i została ona przesłana wszystkim członkom Komisji wraz z materiałami na posiedzenie.

Komisja zajmuje się ustalaniem zalecanych polskich egzonimów, jednak poza samym ustalaniem, jakie polskie nazwy są zalecane uznano, że należałoby także ustalić kiedy i jak te nazwy stosować. Ponadto, w nazewnictwie geograficznym świata dla większości obiektów nie ma ustalonych polskich nazw – w takich przypadkach warto wskazać użytkownikom nazewnictwa, jak stosować takie oryginalne nazwy, czy tłumaczyć terminy rodzajowe, w jaki sposób oddawać nazwy zapisywane niełacińskimi systemami pisma, czy sposób stosowania nazewnictwa jest odmienny w zależności od rodzaju publikacji.

Zgodnie z przedstawionymi założeniami, publikacja taka miałaby mieć charakter poradnika o niezbyt dużej objętości (30-50 stron plus załączniki). Znalazłyby się w niej także odniesienia do wykazów opracowanych dotychczas przez Komisję. Wstępnie proponowa-

nych zostało dziewięć części (rozdziałów): 1) Wprowadzenie; 2) Standaryzacja nazw geograficznych; 3) Definicje terminów związanych z nazewnictwem geograficznym; 4) Nazwy geograficzne a ortografia; 5) Nazwy spolszczone – egzonimy; 6) Nazwy oryginalne – endonimy; 7) Praktyka stosowania nazw geograficznych – mapy; 8) Praktyka stosowania nazw geograficznych – teksty; 9) Załącznik z zasadami latynizacji przyjętymi przez KSNG.

W trakcie dyskusji uznano, że zaproponowany konspekt publikacji ma dobry zakres. Zaproponowano, aby załączniki rozbudować o wykaz terminów stosowanych w standaryzacji nazw geograficznych, a także wykaz skrótów, zwłaszcza stosowanych w nazwach (np. skróty dla terminów rodzajowych). Ponadto uznano, że w tej publikacji można wyjaśnić (przedyskutować) kwestię, co to jest integralna część (człon) nazwy geograficznej (temat ten dyskutowany był we wcześniejszej części posiedzenia, w trakcie omawiania zmian w zasadach ortografii). Zaproponowano także uwzględnienie ogólnych wyjaśnień zasad pisowni endonimów w językach oryginalnych, z przykładami dla kilku najważniejszych języków, takich jak np. angielski, francuski, hiszpański, niemiecki.

Dyskutowano także kwestię tego, kto i jak miałby opracować tę publikację. Zwrócono uwagę, że przygotowanie jej w ramach zamówienia publicznego ogłoszonego przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii niesie za sobą ryzyko, że zlecenie otrzyma dość przypadkowy wykonawca, a efekty jego pracy będą niezadowalające i poprawki trzeba będzie wprowadzać w ramach prac Komisji. Pojawił się w związku z tym pomysł, aby prace te wykonywać w ramach roboczych posiedzeń Komisji, w których uczestniczyłyby tylko zainteresowane osoby. M. Zych zauważył, że podobny tryb pracy jest uwzględniony w regulaminie Komisji i był już stosowany, np. w ramach prac Komitetu Redakcyjnego. Zgodnie z regulaminem „Komisja może powoływać zespoły problemowe do zadań wynikających z działalności Komisji”. Zespoły takie Komisja powołuje uchwałą, w której powinna ustalić zakres prac zespołu i jego skład, przy czym w skład zespołu mogą wejść także osoby spoza Komisji. Posiedzenia takich zespołów są zwoływane niezależnie od posiedzeń Komisji. Członkowie Komisji zgodzili się, przez aklamację, że prace związane z publikacją dotyczącą zasad poprawnego stosowania nazw geograficznych świata będą odbywały się w ramach specjalnie powołanego do tego celu zespołu problemowego. Uwzględnienie prac takiego zespołu będzie możliwe w kolejnym rocznym planie prac Komisji.

Ad 6. Kontynuowano omawianie rozbieżności między nazwami obiektów geograficznych uwzględnionych w „Wielkim słowniku ortograficznym PWN z zasadami pisowni i interpunkcji” a zaleceniami Komisji:

- *Pacyfik* i *Ocean Spokojny* – hasła powinny być w słowniku ze sobą powiązane, a obecnie nie są;
- *Pahlawi* – jest to nazwa irańskiej miejscowości *Bandar-e Anzali*, która obowiązywała w latach 1935-1978, w słowniku jest to nazwa zbędna i powinna być pominięta;
- *Palatynat* – Komisja zaleca także egzonim *Palatynat Reński*, uznano jednak, że w słowniku ortograficznym może być on pominięty;
- *Palau* i nazwa równorzędna *Belau* – Komisja zaleca tylko nazwę *Palau*, forma oryginalna *Belau* była stosowana krótko po uzyskaniu niepodległości przez to państwo, gdy nie było jeszcze pewności, jaka nazwa się przyjmie i w języku polskim, i na arenie międzynarodowej; obecnie nazwa *Belau* jest w języku polskim nie stosowana i nie powinna być uwzględniana w słowniku;

- *Palma na Majorce* i nazwa wariantowa *Palma de Mallorca* – Komisja zaleca tylko nazwę oryginalną, nie zaleca egzonimu *Palma na Majorce* i powinien być on w słowniku pominięty, ponadto obecną nazwą miasta jest *Palma* i nazwa w takiej formie powinna być podana w słowniku;
- *Palmyra* i nazwa równorzędna *Palmira* – Komisja zaleca tylko nazwę *Palmyra*, forma *Palmira* (transkrypcja nazwy greckiej) nie powinna być oznaczona jako równorzędna;
- ze względu na zmianę zasad ortografii uwaga dotycząca zapisu wielką literą nazwy *Pałac Elizejski* jest nieaktualna;
- podanie nazwy *Pamir*, jako przykładu w haśle *wyżyna* jest niepoprawne, gdyż Pamir to góry, a nie wyżyna;
- *Pampeluna* i nazwa równorzędna *Pamplona* – Komisja zaleca tylko nazwę *Pampeluna*, uznano, że nie ma powodu zalecania stosowania w języku polskim hiszpańskiego endonimu *Pamplona*;
- *Parkany* – jest to dawna węgierska nazwa miejscowości na Słowacji obecnie nazywającej się *Štúrovo*, związana z nazwą *bitwa pod Parkanami* i w związku z tym może być w słowniku wymieniona, jednak wraz z informacją, jaka nazwa jest obecnie stosowana;
- *Passchendaele* – jest to zapis francuski miejscowości w Belgii obecnie noszącej wyłącznie niderlandzką nazwę *Passendale*; nazwa miejscowości związana jest z nazwą *bitwa pod Passchendaele* i w związku z tym może być w słowniku wymieniona, jednak z informacją, jaka nazwa jest obecnie stosowana;
- *Pecz* i nazwa wariantowa *Pécs* – Komisja zaleca tylko nazwę w formie *Pecz*, uznano, że nie ma powodu zalecania stosowania w języku polskim endonimu w zapisie *Pécs*;
- *Pejpus* – Komisja zaleca także egzonim *Jezioro Czudskie*, uznano jednak, że w słowniku ortograficznym może być on pominięty;
- *Pekin* i *Beijing* – Komisja zaleca stosowanie tylko egzonimu *Pekin*, uznano, że nie ma powodu zalecania stosowania w języku polskim nazwy chińskiej w latinizacji pinyin *Beijing*;
- *Pendżab* i *Pięciorzecze* – nazwy odnoszące się do tego samego obiektu niepowiązane ze sobą, ponadto Komisja zaleca wyłącznie nazwę *Pendżab*, nazwa *Pięciorzecze* spotykana jest w odniesieniu historycznym, zatem może pozostać w słowniku, jako przekierowanie; dodatkowo w przykładach podane są zbędne nazwy *Pendżab Wschodni* i *Pendżab Zachodni* stosowane krótkotrwale dla jednostek administracyjnych;
- *Alpy Penińskie* – Komisja zaleca egzonim w formie *Alpy Pennińskie* i taka nazwa powinna być podana w słowniku;
- *Pensi* – Komisja nie zaleca używania nazwy *Pensi* (zapis w zarzuconej polskiej transkrypcji języka chińskiego) tylko zapis *Benxi* w latinizacji pinyin, ze względu na to, że nie jest to ważne miasto, hasło może być w słowniku pominięte;
- *Pentelikon* – Komisja zaleca egzonim w formie *Pentelejkon* i taka nazwa powinna być podana w słowniku;
- *Pergamon* i nazwa wariantowa *Pergam* – Komisja zaleca tylko nazwę w formie *Pergamon*, nazwa w zapisie *Pergam* nie jest stosowana i najprawdopodobniej jest błędna; ponadto jako przymiotnik słownik podaje wyłącznie formę *pergameński*, gdy podstawowym przymiotnikiem od nazwy *Pergamon* jest *pergamoński* (np. *Muzeum Pergamońskie*, *ołtarz pergamoński*);

- *Prąd Peruwiański* i *Prąd Humboldta* – nazwy odnoszące się do tego samego obiektu niepowiązane ze sobą; ze względu na to, że są to przykłady w hasłach *peruwiański* i *prąd* uznano, że nie warto tu wprowadzać odnośników między nazwami, a tylko drugi przykład zmienić na np. *Prąd Baffina*;
- *Petrozawodzk* – Komisja zaleca egzonim w formie *Pietrozawodsk* i taka nazwa powinna być podana w słowniku;
- *Piąta Aleja* i *Fifth Avenue* – nazwy odnoszące się do tego samego obiektu niepowiązane ze sobą, uznano, że nazwa *Fifth Avenue* może pozostać jako przekierowanie;
- *Wyżyna Piemoncka* – nie istnieje wyżyna o takiej nazwie, nazwa powinna zostać w słowniku pominięta.

Ze względu na brak czasu dokończenie omawiania nazw geograficznych zawartych w „Wielkim słowniku ortograficznym PWN z zasadami pisowni i interpunkcji” odłożono na kolejne posiedzenie.

Na tym posiedzenie zakończono.

Protokółował:
Maciej Zych